

תשובה. **את ה' סלייקת באַת י' לְחִמְשֵׁין, עָשָׂר וּמִנֵּין חִמְשֶׁש.** **הָא אִיהְ יְמָם,** י"ה והנה הבינה נקראת גם ים, דהיינו שהאות ה' של הבינה היא עליה יחד עם האות י' של החכמה לחמשים ע"י שהיא נכפלת עמו, כי י' פעמיים ה' עולה חמישים במנין ים, והוא סוד אותיות י"ה מתייבת בינה כי י' פעמיים ה' הם ים שהוא סוד הבינה. **בָּזֶן, נְחַל דְּגַנְפָּק מִן יְמָא, וְאַתְּפֵלִיג לְבָמָה נְחַלִּין,** **בְּגַוּנָא דְּאִילָנָא דְּאַתְּפֵשֶׁט לְבָמָה עֲנָפִין** ואותיות ב"ז מתייבת בינה הם מורים על הנחל שהוא ז"א שיצא מהים שהיא הבינה והוא נחלק לכמה נחלים שיווצאים ומתרפשים מהם נשמות בני ישראל וז"א הוא כדוגמת האילן שמתפרש לכמה ענפים.

צורך האדם להיות שלם בבן ובת כדי שלא יצטרך לחזור בגלגול **וְאֵי לֹא חִזְרֵנָה נְשָׁמָתָא שְׁלִימָתָא, בְּגַוּנָא דְּאַשְׁתְּלִימָתָה** ואמ לא תחזור הנשמה בשלמותה כפי שהיא הייתה להשתלים. **אַתְּמַר בְּהָה,** שם הם **שְׁבִים לְלִכְתָּה, אִיהְיָה וּכְלָנְשָׁמָתִין אַחֲרֵנִין** או נאמר בה 'שם הם שבים לлечת' דהיינו שהוא תשוב בגלגול לעולם בכדי להשתלים כראוי ומש"ב 'שבים' בלשון רבים, הוא להורות שככל שאור הנשמות ה תלויות בה שם מושרשה כולם הם ישובו עמה בכדי לסייע להשתלים [מה]. **אַזְפֵּה חַבֵּי לֹאו אִידָּהו שְׁלִים**

אור הרשב"י

שהוא נצ"ז הפרטני. האמנם גם בכל הנצוצות שהם קרוביו, הוא מתכן או פונם. ביצה, הנה מי יהיה מן העקב שמאל, שברצוףابر בתף השמאלי הנקרא ראש קין. אם יתכן, הנה גורם תקון בכל נצוצות העקב הנזובר. ואם

[מה] בראיתא בשעה ג' הקדרמה יא זול: ודע, כי ענין התקון או הפכו שהוא הפנים, הכל הוא במקום אחיזות נשמותו בלבד, ולא בשאר מקומות. גם זה הוא ע"ד הנזול, כי עיקר התקון או הפנים ההוא, במקומות אחיזות נשמותו,

הליימוד היומי

**בְּבִן, אֵי לִית לִיה בָת, דָאַיְהוּ עַלְמָא דִין, לְמֹהוּ שְׁלִים
בְּהָאִי עַלְמָא דָאַתְבֵרִי בָה'** וכך הוא שלימות הנשמה שהיא לא נשלמת רק אם יש לה בן ועדין אין לה בת, מאחר שהבת היא בסוד המלכות הנקראת עולם זהה ולכן האדם צריך להיות שלם בזו העולם שנברא באותו ה' שבסוד המלכות, ומשום בכך הוא צריך להשתלם גם בת בת ויעיר' הוא זוכה לעלות אל בחינת יה' (רמ"ק), **הַדָּא הוֹא דָכְתִיב,** (בראשית ב) **אֱלֹהָ תֹּלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם** וזה מש"ב 'אללה תולדות השמים והארץ בהבראם' ודרשו חז"ל [מט] בה'

* * * אור הרשב"י *

והעולם הזה בה", אם העולם הזה בי"ד והעולם הבא בה", כשהוא אומר: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא בה"י בראמ, העולם הזה בה הוא בה", והעולם הבא בי"ד. ומפני מה נברא העולם הזה בה"? מפני שדומה לאקסדרה, שבכל הרוץ לא צאת יצאה; ומ"ט תלייא ברעה? דאי הדר בתשובה מעיליל ליה. ולעיליל בהך! לא מסתיעא מילתא; בדריש לקיש, דאמר ריש לקיש, Mai dchaviba: אם לצלים הוא יליין ולענויים יtan חן? בא לטהר מסיעין אותו, בא לטמא פותחין לו. ומ"ט אית ליה תנאנא? אמר הקדוש ברוך הוא: אם חור בו אני קשור לו קשר. מפני מה נברא העולם הבא בי"ד? מפני שצדיקים שבו מועטים. ומפני מה כפוף ראשו? מפני שצדיקים שבו כפוף ראשיהם, מפני מעשיהם שאינן דומין זה לזה.

יפגש, גורם פגש בכלם, ע"פ שהם כבר תקנו כל צרכם לנMRI, והנווגע לנוצחותם הפרטניות דכל אחת מהם, אין נקרים שלימים ומהוקנים לנMRI, עד אשר לא ישאר שום נצוץ קטן או גדול מכל נצוצי העקב, כי אם שלם לנMRI, כי הם כל העקב הזה, נקרו נצוץ נשמה גדרולה אחת בנזול, ולבן כל הנוצחות ההם, אפילו אם היה שמואל הנביא ע"ה אחד מהם, לא נקרו שלם, עד שיושלמו כל הנוצחות של והעקב להתקן, אפילו הנrouch שבכלם. ולבן כלם באים לסייע את הנצוץ הפגושים בעה"ז לתקנו. האמנם שאר נצחות כל אבר הבתף השמאלי, אין להם לא תקון ולא פגש מחמת נצחות וזה העקב בכלל.

[מט] כדאיתא במנחות דף כת עמוד ב' בדריש ר' יהודה בר ר' אילעאי אלו שני עולמות שברא הקדוש ברוך הוא, אחד בה"י ואחד בי"ד, ואני יורע אם העולם הבא בי"ד

הליימוד

בראש דהינו בה' האחרונה שבסוד המלכות ברא את העולם ומשום כך צריך האדם להיות שלם גם בבהת (רמ"ק). (אללה [נו]) י"ח"ג ומשב' בפסוק 'אללה' פירושו שהם כנגד אותיות יה"ו שבשם הו"ה ובזה נמצוא שככל שם הו"ה רמזו בפסוק זה, כי במש'כ 'בחבראמ' רמזו גם אותן ה' האחרונה, והפסוק בא להורות שישתלם האדם בשם הו"ה ע"י שהיא לו בן וכבת שבסוד וזה ועי"ב הוא ואשתו יעלו וייחזו באותיות יה' (רמ"ק).

הקב"ה מוחיזר את האדם בגלגול לבדו ללא שיתוף ג' פעמים, ועל הרשעים נאמר
ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו

הן (איוב לא) **כִּל אֱלֹה יַפְעֵל אֵל פָעָמִים שֶׁלֶשׁ עַם גָּבָר** והנה מש'כ 'אללה' שהוא כנגד ג' אותיות יה"ו הוא בא לרמז שהקב"ה מוחיזר את האדם בגלגול לבדו ללא שיתוף רק ג' פעמים בסוד ההן כל אלה יפעל אל וגור' [נא]. **וְרַשְׁעִים**
דָּאֲתָמָר בְּחֹזֵן, (קהלת ח) **וּבְכָן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ** אבל על הרשעים נאמר 'ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכו בעיר' [נא], דהינו שאפילו רשעים היו בכר ובאושוב בגלגול בכל זאת הם נשארו

א/or הדרש ב"י

גבר שהוא צדיק אחד המתעורר בו, כדי לסייע ולהדריכו למוטב. וכך לא אמר שלוש פעמים, שהוא נראה שהוא בשלשה פעמים הראשונות, אמן אמר פעמיים שלוש, להורות כי בפעם השנייה הבלתי שלשה גלגולים שניים, או שהוא עם גבר זולתו משותף עמו כנור.

[נא] ובביאור פשט הפסוק פירוש רש"י ראיתי רשעים קבורים – ואו בנבואה זו ראיתי

[נא] בין הוא הנירסה ברמ"ק וביהל אור. [נא] כדאיתא בשער הגלגולים – הקרמה ה' וויל: הנה הכתוב אומר, ההן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. פירוש, כי בני הגלגולים הראשונים, או מתגנגול נפש האדם לבדה, בלי שתופף זולתה, תוך הגוף. אבל אם עדיין לא נתקנה בשלשות, ות策רף להוחר עוד בני הגלגולים שניים, אינה באה לבדה, בין שאין בה כח לתיקן, וכך בא בשתו

הילמוד היומי

ברשעתם, גַּרְמוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל, דָּאֲתָמֶר עַלְיִהוּ, (עמוס ב) עַל שֶׁלֶשׁ פְּשֻׁעַי יִשְׂרָאֵל ואלו הרשעים גרמו שבחינת אל"ה שבסוד יה"ו' יתלבשו בבחינת 'אללה אלהיך ישראל' של הקלי', שעל הרשעים נאמר 'על שלשה פשעי ישראל', דהיינו שהם פשעו והרשינו בשלושת הפעמים שהוא באו בגלגול. בתר דכלכללו גַּרְמֵי הָיוּ תְּלִת וּמְגִנִּין, וְלֹא זָכֵי בֵּיהֶז' מאהר שאח"ב הם קלקלו את עצםם ג' פעמים והם לא זכו להשתלים בבחינת יה"ז, דאתמר ביה (קהילת יא) מִקְומֵם שַׁיְפּוֹל חָעֵץ שֵׁם יְהֹוָא ובסוד יה"ז נאמר 'מקום שייפול העץ שם יהוא', דהיינו שם נפל האדם בסוד עץ השדה או הוא יוכל להיתכן בג' גלגולים בסוד יה"ז. על ארבעה לא אשיבנו, דהיינו ה'. ואתדרנו בגיהנם, במשחית אף וחיימה אבל על ארבעה לא אשיבנו, דהיינו שם לא זוכים להתגלגל לבדם בגלגול רביעי מצד האות ה' האחורה שבסוד המלכות אלא הם נידונים בגיהנם ע"ג' קלי' הנקראים משחית אף וחיימה כי מאחר שהם גרמו להלביש את יה"ז דקדושה בקלי' לבן הם נידונים באלו הנו קלי'.

שלוש אותיות יה"ז בנגד שלושה צבעים חג"ת שבקשת

וילבושין דתלת אַתְּזֹן אַלְיֹן אַשְׁתָּמוֹדָעֵין בְּקַשְׁת,

אָוֶר הַרְשָׁבָ"י

כך וכך עשו בביתו של מקום אל תكري ווישתבחו אלא וישתבחו, כך דרישו רוז'ל ולענין השבחה כך נדרש בנדרש ואספו שישתבח שמות ובורם מן העיר עצמה אשר בנו עשו בה.

הרשעים קבועים שהיו ראויים להטמן בעפר שהיו נבזים בין שאר אומות שנאמר עליהם (ישעה בן) וזה העם לא היה ושולטו בביתו של הקדוש ברוך הוא שהוא מקום קדוש ובלבמת משם אל ארצם היו משתבחים בערים אשר

הליימוד היומי